

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. КЖ 1 69/17
Дана 14.02.2017. године
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судије Весне Остојић, председника већа, судија Ђурђине Бјелобабe и Душана Војновић, чланова већа, са записничарем Жељком Михајловић у кривичном предмету против **оптужених АА и др**, кога бране др Немања Алексић адвокат у Новом Саду и Драган Стошић адвокат у Новом Саду, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), решавајући о жалбама Основног јавног тужиоца у Новом Саду, браниоца оптуженог ББ, Драгана Капуна адвоката у Новом Саду и бранилаца оптуженог АА, изјављених против пресуде Основног суда у Новом Саду К број 2645/12 од 24.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2017. године, у смислу члана 447. и 448. ЗКП, донео је једногласно следећу

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца оптуженог АА, па се пресуда Основног суда у Новом Саду К-2645/12 од 24.11.2016. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Усвајањем жалбе браниоца оптуженог ББ **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду К-2645/12 од 24.11.2016. године, па се основом члана 422. тачка 3. ЗКП према оптуженом ББ од оца ВВ и мајке ГГ, рођене ДД, рођен ... године у ..., са ЈМБГ ..., са пребивалиштем у

ОДБИЈА ОПТУЖБА

што је:

дана ... године, око ... часова у ..., у угоститељском објекту ЂЂ у алкохолисаном стању са 0,63 мг/мл алкохола у крви, услед које алкохолисаности му је способност да схвати значај свог дела била очувана, док му је способност да управља својим поступцима била смањена али не до степена битног, ометао овлашћено службено лице ПС Тител-униформисаног полицијског службеника оштећеног ЕЕ у одржавању јавног реда и мира-успостављање нарушеног јавног реда и мира тучом у угоститељском објекту, тако што је истог вукао за службену униформу и ишчупао дугме и тако га онемогућавао у вршењу предузетих службених радњи, при чему је био свестан свог дела чије је извршење хтео, те свестан забрањености истог,

чиме би извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

На основу члана 265. ЗКП трошкови настали у овом кривичном поступку у односу на оптуженог ББ падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К број 2645/12 од 24.11.2016. године оптужени АА из ... оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, па га је суд осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци. На основу члана 264. став 1. у вези са чланом 261. став 2. тачка 1, 8. и 9. ЗКП оптужени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и то трошкове судско медицинског вештачења у износу од 35.558,87 динара и паушала у износу од 5.000,00 динара, све укупно 40.558,87 динара, а које трошкове је дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, као и да оштећеном ЖЖ накнади трошкове који се односе на награду и нужне издатке његовог пуномоћника који ће бити прецизирани посебним решењем. Оптужени ББ из ... оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, те му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се тако утврђена казна затвора неће извршити уколико оптужени у року од 1 (једне) године не почини ново кривично дело. На основу члана 264. став 1. у вези са чланом 261. став 2. тачка 1. и 9. ЗКП обавезан је оптужени да суду накнади трошкове кривичног поступка и то трошкове вештачења у износу од 10.204,78 динара и паушал у износу од 5.000,00 динара, све укупно 15.204,78 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Истом пресудом у односу на оптужене ББ и ЗЗ, обојица из ..., на основу члана 422. тачка 2. ЗКП, одбијена је оптужба да су извршили кривично дело учествовања у тучи из члана 123. став 1. КЗ, а на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Оптужени ЗЗ, на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру. На основу члана 265. став 1. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. На основу члана 258. став 3. ЗКП оштећени ИИ је са својим евентуалним имовинскоправним захтевом упућен на парницу. Оптужени ЈЈ, на основу члана 423. тачка 1. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру. На основу члана 265. став 1. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. На основу члана 258. став 3. ЗКП оштећени ИИ је са својим евентуалним имовинскоправним захтевом упућен на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Основни јавни тужилац у Новом Саду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању.

- Бранилац оптуженог АА, др Немања Алексић адвокат у Новом Саду, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се наћи да нема места оптужби против оптуженог АА, или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Бранилац предлаже да другостепени суд закаже седницу већа на коју ће позвати оптуженог АА и његове браниоце.

- Бранилац оптуженог АА, Драган Стошић адвокат у Новом Саду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе за кривично дело у питању, или да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Сагласно одредби члана 447. став 2. ЗКП бранилац оптуженог тражи да буде обавештен о седници већа, јер на истој жели да присуствује ради образлагања жалбе.

- Бранилац оптуженог ББ, Драган Капун адвокат у Новом Саду, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примене КЗ, са предлогом да се побијана пресуда преиначи на тај начин што ће се одбити оптужба према оптуженом ББ из разлога што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Одговоре на жалбу Основног јавног тужиоца у Новом Саду благовремено су изјавили браниоци оптуженог АА, др Немања Алексић адвокат у Новом Саду и Драган Стошић адвокат у Новом Саду, обојица предлажући да се иста одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду се својим поднеском КТЖ број 99/17 од 18.01.2017. године, изјаснио на тај начин што је предложио да се као основана уважи жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду, побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању, да се усвоји жалба браниоца оптуженог ББ, а да се као неосноване одбију жалбе бранилаца оптуженог АА.

Апелациони суд у Новом Саду је у седници већа одржаној дана 14.02.2017. године у смислу члана 447. и 448. ЗКП, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, Борислава Миглинског, оптуженог АА и његових бранилаца др Немање Алексића и Драгана Стошића обојица адвокати у Новом Саду, размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговорима на жалбу Основног јавног тужиоца у Новом Саду, предлог Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, па је оценом свих навода и предлога утврдио следеће:

Жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца оптуженог АА нису основане, а жалба браниоца оптуженог ББ је основана.

Жалбом браниоца оптуженог АА, др Немање Алексића првостепена пресуда се побија због битних повреда одредаба кривичног поступка и са тим у вези наводи да је изрека побијане пресуде неразумљива, противречна разлозима исте, односно да пресуда нема разлога или су ти разлози потпуно нејасни или у знатној мери

противречни, те да првостепени суд у току главног претреса није применио или је неправилно применио неку одредбу ЗКП.

Апелациони суд, насупрот жалбеним наводима браниоца оптуженог др Немање Алексића адвоката у Новом Саду, налази да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које се у својој жалби позива, јер је насупрот његовим жалбеним тврдњама изрека пресуде разумљива, тако да се по њој у потпуности може поступати, а пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама заснованим на доказима изведеним током овог кривичног поступка.

Драган Стошић адвокат у Новом Саду, други бранилац оптуженог АА, у својој жалби истиче да је такође првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП и са тим у вези наводи да већ у изреци првостепене пресуде може да се уочи разлика у оцени алкохолисаности оптужених, те да се оптужени АА са степеном алкохолисаности од 0,665 гр/кг оцењује као способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, а оптужени ББ са мањим степеном алкохолисаности (0,63мг/мл) оцењен је са смањеном способношћу да управља својим поступцима. Такође бранилац оптуженог истиче да првостепени суд приликом анализе чињеничног стања прави јасну разлику у оцени доказа да ли је оптужени гађао оштећеног ЖЖ или је бацио пивску флашу у правцу оштећеног ЖЖ, па су и у том смислу разлози о чињеницама које су предмет одлучивања у знатној мери нејасни и противречни, што такође представља битну повреду одредаба кривичног поступка.

Овакве жалбене наводе браниоца оптуженог АА овај суд је такође оценио као неосноване. Наиме, у изреци побијане пресуде се наводи да је у време извршења кривичног дела код оптуженог АА утврђена алкохолисаност од 0,665 г/кг, а код оптуженог ББ 0,63 мг/мл, те је становиште овог суда да се овако утврђени степени алкохолисаности не могу упоређивати јер г/кг није исто што мг/мл. Такође степен алкохолисаности утврђен је налазима и мишљењима вештака медицинске струке, у које првостепени суд није имао разлог да сумња обзиром да су дати стручно и детаљно, а степен алкохолисаности не мора и не може утицати исто на сваког човека и зависи од разних фактора, те овакви жалбени наводи не доводе у питање правилност побијане одлуке у овом делу. Ни жалбени наводи којима бранилац оптуженог истиче да није јасно да ли је оптужени АА гађао оштећеног или је бацио пивску флашу у његовом правцу, нису основани јер је првостепени суд на основу изведених доказа у поступку правилно утврдио чињенице које јасно указују да је оптужени АА извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ онако како је то описано у оптужном акту.

Бранилац оптуженог АА, др Немања Алексић адвокат у Новом Саду истиче у својој жалби да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, те да је у том смислу учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 338. став 1. тачка 1. ЗКП, обзиром да је поводом критичног догађаја против оптужених АА, ЗЗ, ББ и КК вођен поступак пред Прекршајним судом у Новом Саду, одељење у Тителу, под пословним бројем III-30 ПР бр. 16525/10, који поступак је обустављен решењем од 19.12.2012. године из разлога наступања апсолутне застарелости за вођење прекршајног поступка.

Супротно оваквим жалбеним наводима браниоца оптуженог, овај суд је становишта да је правилно првостепени суд установио да се у односу на оптуженог АА не ради о пресуђеној ствари, јер приликом подношења кривичне пријаве није била

обухваћена последица дела, њена тежина. Наиме, пред Прекршајним судом у Новом Саду предмет број 3-16525/10 нису били описани елементи бића кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. КЗ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалбама бранилаца оптуженог АА побијају се већином сви изведени докази, врши се оцена тих доказа на свој начин, те понављају наводи одбране који су већ дати на главном претресу. Тако се у жалби браниоца оптуженог др Немање Алексића адвокат у Новом Саду наводи да постоји сумња у аутентичност извештаја лекара специјалисте КЦВ, те да је остало неутврђено а у сваком случају необразложено од стране првостепеног суда која то последица дела није била обухваћена у прекршајном поступку, имајући у виду недвосмислене наводе из налаза са првог прегледа оштећеног ЖЖ, којом приликом су констатоване лаке телесне повреде.

Овакве жалбене наводе овај суд је оценио као неосноване, обзиром да је вештак др Владимир Пилија специјалисте судске медицине, појаснио процедуру те навео да је тачно да је у лекарском извештају КЦВ у Ургентном центру, дежурни хирург констатовао повреде код оштећеног и исте квалификовао као лака телесна повреда, али да лекар хирург који је први прегледао оштећеног видео да постоји офтамолошка повреда коју није описао, али је у прелиминарном лекарском извештају назначено да је оштећеног упутио на Клинику за офталологију, да обзиром да није компетентан за офтамолошке повреде исту није ни морао да опише, те да је зато оштећеног упутио на офтамолошки преглед, као и да се ради о видљивој повреди, јер се код такве повреде ока јавља крв у предњој очној комори, крвна подливеност вежњаче ока, где повређена особа не види на повређено око.

Неспорно је током поступка утврђено да је критичном приликом оптужени АА бацио пуну пивску флашу у правцу оштећеног ЖЖ и погодио га у десно око. За овакво утврђење, првостепени суд је правилно извео, односно оценио доказе обзиром да из исказа самог оштећеног произилази да се ради о оптуженом АА јер је оштећени навео да лице које је бацило пивску флашу у његовом правцу имало белу мајицу, да је висок мршав, да је био на удаљености од око 1,5 м од њега, те да га је та флаша погодила у десно око, од ког удара он више није видео на то око, док му се на левом оку вид замутио од крви. Оштећени је такође на главном претресу, приликом давања свог исказа, као особу коју је претходно описао са стопостотном сигурношћу препознао у лику оптуженог АА. Сведок ЛЛ, као лице које је критичном приликом било у белој мајици препознаје оптуженог и у свом исказу наводи да види лице у белој мајици са дугим рукавима које се шета околу, хватајући флаше са столова, те да затим види да тај момак баца стаклену флашу у њиховом правцу која флаша погађа ЖЖ који је стајао до њега. Сведок ЉЉ је на главном претресу препознао једино особу која је бацила флашу и погодила оштећеног и то у личности АА. Такође из исказа сведока ММ, НН, ИИ произилази да је оптужени АА бацио пивску флашу у правцу оштећеног ЖЖ и да је именованог погодио.

Имајући у виду све наведено овај суд је и остале жалбене наводе бранилаца оптуженог АА, којима се побија оцена доказа изведених у току првостепеног поступка, оценио као неосноване, обзиром да је првостепени суд детаљно и јасно образложио сваки доказ појединачно и све заједно у међусобној повезаности и на основу тако утврђеног чињеничног стања донео одлуку као у изреци побијане пресуде.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је, и по оци Апелационог суда, правилно применио Кривични закон, када је нашао да су

се у радњама оптуженог стекла сва обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које кривично дело је истом пресудом оглашен кривим.

Прелазећи на испитивање одлуке о кривичној санкцији, а испитујући основаност жалбе бранилаца оптуженог и жалбу Основног јавног тужиоца у Новом Саду, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији изреченој оптуженом имао у виду све околности од значаја за висину казне сходно одредбама из члана 54. КЗ, те је тим околностима придао одговарајући значај, које оне објективно и заслужују, а како је то ближе наведено на страни 26 образложења побијане пресуде, те га је осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци. Таква казна затвора је по налажењу Апелационог суда адекватна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице оптуженог као учиниоца истог и представља нужну меру за постизање сврхе кажњавања из члана 42. КЗ.

Одлучујући о основаности жалбе браниоца оптуженог ББ, овај суд је установио да из чињеничног описа кривичног дела које је овом оптуженом стављено на терет и за које је исти осуђен побијаном пресудом, произлази да се као време извршења радње кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, наводи дан ... године. Иако првостепени суд не наводи који Закон о јавном реду и миру примењује, како се то основано жалбом наводи, овај суд је установио да ЗЈРМ који је важио у време извршења кривичног дела за кривично дело из члана 23. став 1. ЗЈРМ као кривичну санкцију предвиђа казну затвора у трајању од 6 месеци до 3 године, док сада важећи ЗЈРМ за исто кривично дело предвиђа казну затвора у трајању од 6 месеци до 2 године, па је ирелевантно који закон је примењен, обзиром да је у оба случаја дана 05.12.2016. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за оптуженог ББ.

Одредбом члана 103 тачка 6 КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104 ст. 6 КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења. Полазећи од тога, Апелациони суд је усвојио жалбу браниоца оптуженог ББ због повреде Кривичног закона и по службеној дужности отклонио учињену повреду Кривичног закона, као и у међувремену насталу битну повреду одредаба кривичног поступка, тако што је у корист овог оптуженог преиначио побијану пресуду у погледу правне оцене дела и одбио оптужбу према истом због наступања околности које трајно искључују кривично гоњење – поступајући сходно члану 422. тачка 3. ЗКП.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд имао је у виду и остале жалбене наводе, али их није посебно образлагао у овој одлуци, обзиром да се њима не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде, налазећи да су исти без значаја на другачију одлуку суда.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 457. и 422. тачка 3. ЗКП Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар

Жељка Михајловић

ЗТО

Председник већа - судија

Весна Остојић с.р.